

[Pia Kjærsgaard]

ceordningen er en fiasko og i øvrigt ingen beskæftigelsesmæssig effekt har af betydning?»

### Begrundelse

Ifølge en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 22. juni 1994 er ingen store kendte virksomheder inden for serviceområdet – mod regeringens forventninger – gået med i ordningen. I samme artikel nævnes det, at en række af de større rengøringsvirksomheder ikke tror, at de har en fremtid i hjemmeserviceordningen.

Direktør i Servicefagenes Arbejdsgiverforening, Stig Andersen, udtaler til Jyllands-Posten den 22. juni 1994, at rengøringsfirmaer, der skal betale løn til ansatte, transport, udgifter til administration og derudover tjene penge, ikke kan konkurrere med lønningerne for sort arbejde.

Svar (30/6 94):

**Industri- og samordningsministeren** (Mimi Jakobsen):

Hjemmeserviceordningen blev vedtaget som en forsøgsordning. Den oprindelige tilskudsats på 65 kr. medførte ikke et tilfredsstillende træk på ordningen, og regeringen besluttede derfor pr. 15. juni 1994 at forhøje tilskuddet med 20 kr., således at ordningen nu er mere fordelagtig for såvel virksomheder som forbrugere.

Det er endnu for tidligt at vurdere betydningen af tilskudsforhøjelsen. Det er muligt, at nogle af de meget store servicevirksomheder, som ofte har store udgifter til bl.a. administration, fortsat ikke finder tilskuddet tilstrækkelig højt, men jeg mener, at vi med tilskudssatsen på 85 kr. har givet langt de fleste mindre og mellemstore virksomheder nogle gode forretningsmuligheder.

Det er rigtigt, at ordningens effekt hidtil har været beskedent, men dels er trækket stigende måned for måned, dels skal et serviceprodukt ligesom alle andre produkter naturligvis have tid til at bide sig fast. Den væsentligste forklaring er dog nok, at det er et helt nyt marked. Folk skal vænne sig til at have »fremmede« personer inden for hjemmets fire vægge, og hjemmeservicefirmaerne skal udvikle helt nye koncepter for levering af serviceydelser i private hjem, der kan leve op til forbrugernes kvalitetskrav.

Regeringen har således ingen aktuelle planer om at ændre ordningen.

### Spm. nr. S 1488

Til *socialministeren* (27/6 94) af:

**Pia Kjærsgaard** (FP):

»Med hvilken lovhjemmel kan bistandsmodtagere holde ferie i udlandet i to måneder?«

Svar (5/7 94):

**Socialministeren** (Yvonne Herløv Andersen):

Der findes ingen regler i bistandsloven om, at personer, der modtager løbende kontanthjælp, kan holde ferie. Det følger derimod af bistandslovens § 40, at personer, der modtager kontanthjælp, skal udnytte deres arbejdsmuligheder. Dette krav omfatter såvel kontanthjælpsmodtageren som en eventuel ægtefælle.

For så vidt angår spørgsmålet om ophold i udlandet, kan der henvises til, at det af bistandslovens § 1 fremgår, at det offentlige er forpligtet til efter reglerne i denne lov at yde bistand til enhver, der opholder sig her i landet.

Det er således hovedreglen, at hjælp efter bistandsloven forudsætter ophold her i landet. Efter praksis antages hjælpen i visse tilfælde dog efter en konkret vurdering at kunne bevarer under kortvarige ophold i udlandet.

Om en person, der modtager kontanthjælp efter §§ 37 og 37 a, kan have kortvarige ophold i udlandet, vil derfor afhænge af, om pågældende trods opholdet uden for landets grænser kan anses for at opfylde de betingelser, der knytter sig til modtagelsen af hjælpen, herunder betingelsen i § 40 om udnyttelse af arbejdsmulighederne. Det vil derfor ikke være udelukket, at kommunen kan tillade kortvarigt ophold i udlandet, hvis der for den enkelte kontanthjælpsmodtager foreligger en særlig grund, og hvis opholdet i udlandet ikke forhindrer, at pågældende kan holde sig i forbindelse med kommunen/arbejdsformidlingen. En sådan særlig grund kan f.eks. være besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg, eller i forbindelse med udøvelse af en aftalt eller fastsat samværsret, som ikke kan foregå her i landet.

Socialministeriet udsendte den 9. maj 1994 en orientering til samtlige kommuner om kontanthjælpsmodtageres mulighed for at være